

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 22Csp/57/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417211949
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ágnes Nagyová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1417211949.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou Mgr. Ágnes Nagyovou v právnej veci žalobcu: V. B., K.. XX.XX.XXXX, S.É. XXX/XX, V., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, Bratislava, právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, Kubániho 16, Bratislava, o určenie neplatnosti zmlúv o revolvingovom úvere a zaplatenie sumy 10 715,10 eur,

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 10 715,10 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a.

III. Súd konanie v časti o určenie, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.7.2012 je neplatná, o určenie, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.3.2013 je neplatná, o určenie, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.3.2013 je neplatná, o určenie, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.6.2013 je neplatná, zastavuje.

IV. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca dňa 24.07.2017 doručil Okresnému súdu Bratislava IV žalobu, ktorou žiadal o určenie, že zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.7.2012, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.3.2013, č. XXXXXXXXXXXX G.o dňa 19.3.2013, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.6.2013 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2013 uzavreté medzi stranami sporu sú neplatné, zároveň sa domáhal zaviazania žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 10 715,10 eur titulom bezdôvodného obohatenia.

2. Žaloba bola odôvodnená na tom skutkovom základe, že medzi stranami sporu bol uzavretý úverový právny úkon, ktorý sa stal právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov pre žalobcu. Žalobca tvrdil, že ide o formulárové typové spotrebiteľské zmluvy, ktoré nezabezpečujú rovnosť a vyváženosť účastníkov zmluvného vzťahu, obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a ich obsah pri podpise nebolo možné ovplyvniť, sú uzavreté v rozpore s § 37, § 39 a § 53 Občianskeho zákonníka, so zákonom o ochrane spotrebiteľa, pričom zmluvné podmienky neboli individuálne dohodnuté. Ohľadom zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.6.2013 uviedol, že jej predmetom malo byť poskytnutie finančných prostriedkov v dohodnutej výške 1500,- eur, pričom skutočne bola poskytnutá len suma 1284,25 eur s tým, že podľa žalobcu uhradil žalovanému sumu vo výške 3 375,54 eur. Bol názoru, že bezdôvodné obohatenie žalovaného je vo výške 2 091,29 eur. V prípade zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.7.2012 žalobca uviedol, že jej predmetom malo byť poskytnutie finančných prostriedkov v dohodnutej výške 1500,- eur, pričom skutočne bola poskytnutá len suma 1 284,25 eur, resp. suma 1 963,01 eur a žalovanému bola uhradená suma vo výške 4 661,46 eur, t.j.

bezdôvodné obohatenie žalovaného je v sume 2 698,45 eur. Žalobca ďalej uviedol, že na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.3.2013 mu mali byť poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1500,- eur, žalovaný mu však poskytol len sumu 1284,25 eur, resp. sumu 1 963,01 eur a žalobca podľa jeho udania uhradil sumu 4018,50 eur. Tvrdil, že bezdôvodné obohatenie žalovaného je vo výške 2055,49 eur. Rovnako vznik bezdôvodného obohatenia namietal aj pri zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.3.2013, na základe ktorej mu mali byť poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1500,- eur, podľa žalobcu mu žalovaný poskytol len sumu 1284,25 eur, resp. sumu 1 963,01 eur, napriek tomu žalobca podľa jeho udania uhradil sumu 4018,50 eur, teda mal za to, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil čo do sumy 2055,49 eur. V prípade poslednej zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.6.2013 žalobca tvrdil, že namiesto dohodnutých finančných prostriedkov vo výške 1500,- eur mu bola poskytnutá suma 1284,25 eur, resp. 1963,01 eur, pričom žalovanému uhradil spolu 3777,39 eur, preto bol názoru, že sa žalovaný bezdôvodne obohatil čo do sumy 1 814,38 eur. Ohľadom všetkých vyššie uvedených zmlúv tvrdil, že obsahujú neprijateľné podmienky - nerozdelenie splátky úveru v sume 80,37 eur na istinu a úrok, absencia konečného dátumu splatnosti zmluvy, výška poplatku za uzatvorenie zmluvy v sume 215,75 eur a jeho rozpor so zákonom, tiež nesprávne uvedená výška RPMN a priemernej RPMN, z týchto dôvodov považoval zmluvy o úvere za neplatné. Žalobca ďalej poukázal na to, že v predmetných zmluvách boli dojednané aj ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky, a to zabezpečenie dohodou o zrážkach zo mzdy, blankozmenkou, rozhodcovskou zmluvou a dohodou o poskytnutí služby - odklad splatnosti splátok úveru.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe vzniesol námietku miestnej príslušnosti a zároveň namietal tvrdenia žalobcu z dôvodu, že nemajú oporu v právnom predpise. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 z 22.2.2018, podľa ktorého nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. S odkazom na smernicu č. 2008/48/ES o zmluve o spotrebiteľskom úvere, ako aj na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ tvrdil, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok s odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Na základe uvedeného žalovaný tvrdil, že žiadna z uzavretých zmlúv nemusela obsahovať ako povinnú náležitosť rozpis splátky na úrok a istinu. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu o chýbajúcom dátume konečnej splatnosti žalovaný uviedol, že deň splatnosti poslednej splátky úveru bol uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím podľa neho bola splnená požiadavka vyplývajúca zo zákona. Mal za to, že určenie konečnej splatnosti úveru bolo v zmluve uvedené dvomi spôsobmi - 1./ určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok a 2./ spôsobom vyplývajúcim z článku 4, ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. K tvrdeniam žalobcu o zmluvnej odmene za poskytnutie úveru a za poskytnutie revolvingu žalovaný uviedol, že žiadna z označených zmlúv o revolvingovom úvere neobsahuje ustanovenie o tom, že za poskytnutie úveru sa dojednáva zmluvná odmena. Žalovaný preto poprel tvrdenia žalobcu ako nedôvodné a bez opory v ním preukazovaných skutočnostiach. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu o nesprávne uvedenej RPMN žalovaný poukázal na to, že žalobca svoje tvrdenie nekonkretizoval a ani nepreukázal. Žalovaný ako dôkaz predložil rozpis zákonom určeného vzorca pre výpočet RPMN k jednotlivým zmluvám. Poprel tiež tvrdenie o tom, že priemerná hodnota RPMN v jednotlivých zmluvách je neprijateľnou podmienkou, pretože podľa neho ide o údaj, ktorý je určený Ministerstvom financií SR a ktorého uvádzanie v zmluve bolo určené zákonom ako povinné. Ohľadom ročnej úrokovej sadzby mal žalovaný za to, že vyjadruje cenu plnenia, pričom výška odplaty za úver bola dohodnutá v súlade so zákonom. Podľa žalovaného bola maximálna výška odplaty za spotrebiteľské úvery v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy regulovaná podľa obmedzenia upraveného v § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX bola obvyklá odplata 48,52%, teda odplata dohodnutá v zmluve ju podstatne neprevyšovala. Uviedol, že obvyklá odplata vo výške 47,29% bola v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX, preto odplata dohodnutá v zmluvách ju podstatne neprevyšovala. Rovnako uviedol vo vzťahu k zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX s tým, že v čase uzavretia tejto zmluvy bola obvyklá odplata 46,52%, a teda odplata dohodnutá v zmluve ju podstatne neprevyšovala. Žalovaný v neposlednom rade namietal aj uplatnený nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože podľa neho žaloba neobsahuje žiadne skutkové dôvody, na základe ktorých by daný nárok mal vzniknúť. Nakoniec žalovaný poprel tvrdenie žalobcu o tom, že mu nebol poskytnutý úver vo výške uvedenej v tej ktorej zmluve, pričom tvrdil, že sa poskytnutím úveru rozumie nielen vyplatenie prostriedkov úveru, ale každá zákonom uznaná forma splnenia záväzku,

teda aj započítanie. Tvrdil, že skutočnosť, že žalobcovi bola na účet poukázaná nižšia suma, ako je uvedené v zmluve, nebolo spôsobené tým, že by mu bol poskytnutý nižší úver, ako bol dohodnutý a ako vyplýva z uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere, ale skutočnosťou, že sa zmluvné strany dohodli na započítaní odplaty za možnosť odkladu splátok. Žalovaný v rámci vyjadrenia k žalobe namietal aj absenciu naliehavého právneho záujmu žalobcu na určení neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere s poukazom na Civilný sporový poriadok. Navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

4. Predmetná vec bola postúpená miestne príslušnému Okresnému súdu Bratislava I dňa 5.4.2018.

5. Žalobca v replike doručenej súdu dňa 18.09.2018 poukázal na to, že pri podpise žiadosti o poskytnutie úveru mu nebolo zrejmé, či podpisuje žiadosť o zmluvu o úver alebo zmluvu o revolvingovom úvere. Z dôvodu, že mu zmluvy boli doručované až neskôr, po podpise žalovaným, o údajoch ohľadom splátok, úroku a ostatných položkách sa dozvedel až po podpise žiadosti. Zotrval na svojom tvrdení o absencii termínu konečnej splatnosti úveru v jednotlivých zmluvách o revolvingovom úvere, pretože termín konečnej splatnosti nebol dojednaný určito, jasne a zrozumiteľne a ako spotrebiteľ sa výpočtami nevedel dopátrať k tomuto údaju. Dojednanie výšky úrokov považoval za rozporné s dobrými mravmi, teda za neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Poukázal pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/26/2011 z 26.4.2012. Tiež mal za to, že podľa zákona č. 129/2010 Z. z. je prípustná predmetná určovacia žaloba.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavili žalobca a právny zástupca žalovaného.

6.1 Žalobca predložil súdu rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/96/2019 z 25.6.2020 a zároveň uviedol, že 5. zmluva o revolvingovom úvere nebola predmetom konania pred Okresným súdom Partizánske z dôvodu, že v tom čase sa na základe nej nevykonávali zrážky z jeho mzdy.

6.2 Právny zástupca žalovaného považoval nárok žalobcu za nepreskúmateľný, pretože žalobca okrem predloženia prehľadu úhrad nepreukázal prijaté sumy na účet od žalovaného. Mal za to, že žalobca neuviedol, ktoré platby majú predstavovať bezdôvodné obohatenie a ktorými platbami bezdôvodné obohatenie začalo vznikáť. Bol názoru, že nie je možné vychádzať z rozdielu medzi vyplatenými sumami a uhradenými platbami. Ďalej tvrdil, že poskytovanie revolvingu v zmysle jednotlivých zmlúv predpokladalo splatenie úveru, a preto nedošlo automaticky k poskytnutiu revolvingu. Vzniesol námietku premlčania ohľadom všetkých platieb, a to 3 roky späť od podania žaloby.

7. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci.

8. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2013 súd zistil, že bola uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom. V zmysle bodu 6. zmluvy bola žalobcovi poskytnutá čiastka úveru 1500,- eur s tým, že úver bol splatný v 15. deň v mesiaci a počet splátok bol dohodnutý na 42 mesiacov. Mesačná splátka bola určená v sume 80,37 eur a celková čiastka, ktorú musel žalobca ako dlžník zaplatiť, bola dohodnutá v sume 3375,54 eur. RPMN za úver bola vo výške 66,39%, ročná úroková sadzba úveru bola vo výške 70,01% a priemerná RPMN za úver bola vo výške 48,52%. V zmysle zmluvy bola výška poskytnutej čiastky revolvingu 790,84 eur, pri predpokladanej RPMN 60,49 % a ročnej úrokovej sadzbe 76,21 %. V bode 8. zmluvy o revolvingovom úvere sa zmluvné strany dohodli na poskytnutí služby, v zmysle ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne 3 splátok úveru, resp. revolvingu za odplatu v sume 215,75 eur za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru a v sume 112,08 eur za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu.

8.1 Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 26.06.2013 vyplýva výška poskytnutého úveru 1 500,- eur, splatnosť úveru - 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru - 80,37 eur, dátum splatnosti 1. a poslednej splátky úveru - 15.8.2013 a 15.1.2017, RPMN úveru 66,39 %, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy - 48,52%, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, odplata za poskytnutie služby v zmysle dohody o poskytnutí služby vo výške 215,75 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť - 3375,54 eur. Z predmetného oznámenia rovnako vyplývala schválená výška revolvingu v sume 902,92 eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu vo výške 902,92 eur, rovnaká výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu

ako pri úvere, RPMN po vykonaní revolvingu v predpokladanej výške 60,49%, ako aj celková čiastka, ktorú musel dlžník zaplatiť pri každom revolvingu v sume 1928,88 eur.

8.2 V zmysle oznámenia žalovaného zo dňa 9.2.2017 žalobca zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uhradil všetky záväzky, a preto sa daný zmluvný vzťah považoval za ukončený.

9. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2013 súd zistil, že bola uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom. V zmysle bodu 6. zmluvy bola žalobcovi poskytnutá čiastka úveru 1500,- eur s tým, že úver bol splatný v 15. deň v mesiaci a počet splátok bol dohodnutý na 42 mesiacov. Mesačná splátka bola určená v sume 80,37 eur a celková čiastka, ktorú musel žalobca ako dlžník zaplatiť, bola dohodnutá v sume 3375,54 eur. RPMN za úver bola vo výške 66,39%, ročná úroková sadzba úveru bola vo výške 70,01% a priemerná RPMN za úver bola vo výške 48,52%. V zmysle zmluvy bola výška poskytnutej čiastky revolvingu 790,84 eur a pri predpokladanej RPMN 60,49 % a ročnej úrokovej sadzbe 76,21 % mal žalobca vrátiť 1928,88 eur. V bode 8. zmluvy o revolvingovom úvere sa zmluvné strany dohodli na poskytnutí služby spočívajúcej v možnosti odkladu maximálne 3 splátok úveru za odplatu v sume 215,75 eur a v sume 112,08 eur za odklad splatnosti splátok revolvingu.

9.1 Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2013 vyplýva výška poskytnutého úveru 1 500,- eur, splatnosť úveru - 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru - 80,37 eur, dátum splatnosti 1. a poslednej splátky úveru - 15.8.2013 a 15.1.2017, RPMN úveru 66,39 %, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy - 48,52%, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, odplata za poskytnutie služby v zmysle dohody o poskytnutí služby vo výške 215,75 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť - 3375,54 eur. Z predmetného oznámenia rovnako vyplývala schválená výška revolvingu v sume 902,92 eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu vo výške 902,92 eur, rovnaká výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu ako pri úvere, RPMN po vykonaní revolvingu v predpokladanej výške 60,49%, ako aj celková čiastka, ktorú musel dlžník zaplatiť pri každom revolvingu v sume 1928,88 eur.

9.2 V zmysle stanoviska žalovaného ako veriteľa k zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX žalovaný dňa 26.6.2013 poskytol žalobcovi úver vo výške 1284,25 eur a dňa 10.2.2015 revolving vo výške 678,76 eur, zároveň žalobcovi dňa 20.5.2014 vrátil preplatok vo výške 39,21 eur a poplatok za preplatok v sume 3,- eur. Žalobca ku dňu 14.6.2017 uhradil veriteľovi sumu vo výške 3 819,60 eur.

10. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX G.o dňa 19.03.2013 súd zistil, že bola uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom. V zmysle bodu 6. zmluvy bola žalobcovi poskytnutá čiastka úveru 1500,- eur s tým, že úver bol splatný v 15. deň v mesiaci a počet splátok bol dohodnutý na 42 mesiacov. Mesačná splátka bola určená v sume 80,37 eur a celková čiastka, ktorú musel žalobca ako dlžník zaplatiť, bola dohodnutá v sume 3375,54 eur. RPMN za úver bola vo výške 65,11%, ročná úroková sadzba úveru bola vo výške 70,01% a priemerná RPMN za úver bola vo výške 47,29%. V zmysle zmluvy bola výška poskytnutej čiastky revolvingu 790,84 eur a pri predpokladanej RPMN 60,49 % a ročnej úrokovej sadzbe 76,21 % mal žalobca vrátiť 1928,88 eur. V bode 8. zmluvy o revolvingovom úvere sa zmluvné strany dohodli na poskytnutí služby spočívajúcej v možnosti odkladu maximálne 3 splátok úveru za odplatu v sume 215,75 eur a v sume 112,08 eur za odklad splatnosti splátok revolvingu.

10.1 Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX G.o dňa 19.03.2013 vyplýva výška poskytnutého úveru 1 500,- eur, splatnosť úveru - 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru - 80,37 eur, dátum splatnosti 1. a poslednej splátky úveru - 15.5.2013 a 15.10.2016, RPMN úveru 65,11 %, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy - 47,29%, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, odplata za poskytnutie služby v zmysle dohody o poskytnutí služby vo výške 215,75 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť - 3375,54 eur. Z predmetného oznámenia rovnako vyplývala schválená výška revolvingu v sume 902,92 eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu vo výške 902,92 eur, rovnaká výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu ako pri úvere, RPMN po vykonaní revolvingu v predpokladanej výške 60,49%, ako aj celková čiastka, ktorú musel dlžník zaplatiť pri každom revolvingu v sume 1928,88 eur.

10.2 V zmysle stanoviska žalovaného ako veriteľa k zmluve o revolvingovom úvere č. 8100053074 žalovaný dňa 19.03.2013 poskytol žalobcovi úver vo výške 1284,25 eur a dňa 17.4.2015 revolving vo výške 678,76 eur, zároveň žalobcovi dňa 20.5.2014 vrátil preplatok vo výške 79,39 eur a poplatok za preplatok v sume 3,- eur. Žalobca ku dňu 14.6.2017 uhradil veriteľovi sumu vo výške 4100,89 eur.

11. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.03.2013 súd zistil, že bola uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom. V zmysle bodu 6. zmluvy bola žalobcovi poskytnutá čiastka úveru 1500,- eur s tým, že úver bol splatný v 15. deň v mesiaci a počet splátok bol dohodnutý na 42 mesiacov. Mesačná splátka bola určená v sume 80,37 eur a celková čiastka, ktorú musel žalobca ako dlžník zaplatiť, bola dohodnutá v sume 3375,54 eur. RPMN za úver bola vo výške 65,11%, ročná úroková sadzba úveru bola vo výške 70,01% a priemerná RPMN za úver bola vo výške 47,29%. V zmysle zmluvy bola výška poskytnutej čiastky revolvingu 790,84 eur a pri predpokladanej RPMN 60,49 % a ročnej úrokovej sadzbe 76,21 % mal žalobca vrátiť 1928,88 eur. V bode 8. zmluvy o revolvingovom úvere sa zmluvné strany dohodli na poskytnutí služby spočívajúcej v možnosti odkladu maximálne 3 splátok úveru za odplatu v sume 215,75 eur a v sume 112,08 eur za odklad splatnosti splátok revolvingu.

11.1 Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.03.2013 vyplýva výška poskytnutého úveru 1 500,- eur, splatnosť úveru - 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru - 80,37 eur, dátum splatnosti 1. a poslednej splátky úveru - 15.5.2013 a 15.10.2016, RPMN úveru 65,11 %, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy - 47,29%, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, odplata za poskytnutie služby v zmysle dohody o poskytnutí služby vo výške 215,75 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť - 3375,54 eur. Z predmetného oznámenia rovnako vyplývala schválená výška revolvingu v sume 902,92 eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu vo výške 902,92 eur, rovnaká výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu ako pri úvere, RPMN po vykonaní revolvingu v predpokladanej výške 60,49%, ako aj celková čiastka, ktorú musel dlžník zaplatiť pri každom revolvingu v sume 1928,88 eur.

11.2 V zmysle stanoviska žalovaného ako veriteľa k zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX žalovaný dňa 19.03.2013 poskytol žalobcovi úver vo výške 1284,25 eur a dňa 17.4.2015 revolving vo výške 678,76 eur, zároveň žalobcovi dňa 20.5.2014 vrátil preplatok vo výške 79,39 eur a poplatok za preplatok v sume 3,- eur. Žalobca ku dňu 14.6.2017 uhradil veriteľovi sumu vo výške 4100,89 eur.

12. Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvy o revolvingovom úvere č. 8400042585 zo dňa 31.07.2012 súd zistil, že bola uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom. V zmysle bodu 6. zmluvy bola žalobcovi poskytnutá čiastka úveru 1500,- eur s tým, že úver bol splatný v 8. deň v mesiaci a počet splátok bol dohodnutý na 42 mesiacov. Mesačná splátka bola určená v sume 80,37 eur a celková čiastka, ktorú musel žalobca ako dlžník zaplatiť, bola dohodnutá v sume 3375,54 eur. RPMN za úver bola vo výške 68,47%, ročná úroková sadzba úveru bola vo výške 70,01% a priemerná RPMN za úver bola vo výške 46,52%. V zmysle zmluvy bola výška poskytnutej čiastky revolvingu 790,84 eur a pri predpokladanej RPMN 60,49 % a ročnej úrokovej sadzbe 76,21 % mal žalobca vrátiť 1928,88 eur. V bode 8. zmluvy o revolvingovom úvere sa zmluvné strany dohodli na poskytnutí služby spočívajúcej v možnosti odkladu maximálne 3 splátok úveru za odplatu v sume 215,75 eur a v sume 112,08 eur za odklad splatnosti splátok revolvingu.

12.1 Z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8400042585 zo dňa 31.07.2012 vyplýva výška poskytnutého úveru 1 500,- eur, splatnosť úveru - 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru - 80,37 eur, dátum splatnosti 1. a poslednej splátky úveru - 8.9.2012 a 8.2.2016, RPMN úveru 68,47 %, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy - 46,52%, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, odplata za poskytnutie služby v zmysle dohody o poskytnutí služby vo výške 215,75 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť - 3375,54 eur. Z predmetného oznámenia rovnako vyplývala schválená výška revolvingu v sume 902,92 eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu vo výške 902,92 eur, rovnaká výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu ako pri úvere, RPMN po vykonaní revolvingu v predpokladanej výške 60,49%, ako aj celková čiastka, ktorú musel dlžník zaplatiť pri každom revolvingu v sume 1928,88 eur.

12.2 V zmysle stanoviska žalovaného ako veriteľa k zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX žalovaný dňa 31.7.2012 poskytol žalobcovi úver vo výške 1284,25 eur a dňa 5.11.2014 revolving vo

výške 678,76 eur, zároveň žalobcovi dňa 6.2.2014 vrátil preplatok vo výške 158,37 eur a poplatok za preplatok v sume 3,- eur a dňa 20.5.2014 preplatok vo výške 77,37 eur a poplatok za preplatok v sume 3,- eur. Žalobca ku dňu 14.6.2017 uhradil veriteľovi sumu vo výške 4903,20 eur.

13. Z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/96/2019 - 223 zo dňa 25.6.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.7.2020, súd zistil, že sa medzi totožnými stranami sporu v rovnakom procesnom postavení viedol na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 4Csp/9/2018 spor o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a iné, v ktorom sa žalobca okrem iného domáhal určenia, že zmluvy o úvere č. 8400042585 zo dňa 31.7.2012, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.3.2013, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.3.2013 a číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.6.2013 (t.j. rovnaké zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré sú predmetom sporu vedeného pod sp. zn. 22Csp/57/2018) sú neplatné a bezúročné a bez poplatkov. Kým Okresný súd Partizánske rozhodol, že vyššie uvedené zmluvy o úvere sú neplatné, keďže návrhy na uzatvorenie zmlúv zo strany žalobcu a prijatie návrhov neboli zhodné, boli rozdielne údaje o RPMN pre úvery, zároveň žalobu v časti o určenie, že úvery sú bezúročné a bez poplatkov, zamietol z dôvodu konštatovania, že zmluvy sú neplatné, Krajský súd v Trenčíne rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v časti o určenie neplatnosti úverových zmlúv zamietol a zároveň určil, že zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.7.2012, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.3.2013, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.3.2013 a číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.6.2013 sú bezúročné a bez poplatkov. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že pokiaľ bol v bode 6. (údaje o schválenom revolvingovom úvere) jednotlivých zmlúv o úvere odlišný údaj o RPMN ako bol uvedený v bode 5. zmlúv (údaje o požadovanom revolvingovom úvere), to ešte neznamená, že žalovaný prijal návrhy žalobcu na uzatvorenie zmlúv so zmenami, teda že by žalovaný odmietol návrhy žalobcu na uzatvorenie zmlúv. Krajský súd uviedol, že hodnota RPMN úveru nie je náležitou zmluvy, na ktorej by sa mali účastníci zmluvy konsenzuálne dohodnúť, práve naopak, výpočet RPMN sa vykoná podľa zákonom stanoveného matematického vzorca. Z uvedeného dôvodu preto dospel k záveru, že nemôže obstať záver o neplatnosti úverových zmlúv. Krajský súd preto preskúmal, či sú úvery bezúročné a bez poplatkov a s poukazom na § 9 ods. 2 písm. j), § 11 ods. 1 písm. a) [u zmluvy o úvere zo dňa 31.7.2012] a § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. zistil, že v každej zmluve o spotrebiteľskom úvere je hodnota RPMN nižšia ako ročná úroková sadzba úveru, čo nie je v skutočnosti možné, keďže hodnota RPMN zahŕňa v sebe okrem úroku za poskytnutý úver aj ďalšie náklady spojené s úverom, a preto musí byť hodnota RPMN za úver minimálne rovnaká ako hodnota úrokovej sadzby. Uvedené spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutých úverov, pretože nesprávny údaj o RPMN je v zmysle uvedeného potrebné vyhodnotiť ako jeho absenciu.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere medzi stranami sporu (ďalej len "zákon č. 129/2010 Z. z."), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b), d), g) a h) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä

poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f) a j) zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 3 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 230 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

15. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi stranami sporu bola dňa 31.7.2012 uzavretá zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, dňa 19.3.2013 zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, dňa 19.3.2013 zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, dňa 26.6.2013 zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a dňa 26.6.2013 zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX s tým, že všetky zmluvy majú spotrebiteľský charakter, pretože žalobca - v pozícii dlžníka vystupoval ako spotrebiteľ a žalovaný - v pozícii veriteľa ako dodávateľ, ktorý poskytol spotrebiteľské úvery v rámci svojej podnikateľskej činnosti. I keď sporné zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujú tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka), predmetné zmluvy sú súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri ich uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právne vzťahy založené zmluvami o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka, a tiež zákon č. 129/2010 Z. z., ktorý upravuje otázky splnenia zákonných podmienok uzavretia zmluvy, resp. jednotlivé náležitosti zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak, príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). V rámci vyššie uvedených zmlúv sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi úver vo výške 1 500,- eur a žalobca sa zaviazal každý úver splatiť v mesačných splátkach po 80,37 eur, pričom celková čiastka, ktorú mal žalobca ako dlžník vrátiť, bola dohodnutá v sume 3375,54 eur. V zmluvách bola uvedená RPMN za úver vo výške 68,47% (zmluva č. XXXXXXXXXXXX), resp. 66,39% (zmluva č. XXXXXXXXXXXX, Č.. XXXXXXXXXXXX), resp. 65,11% (zmluva č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX) a ročná úroková sadzba úveru vo výške 70,01%. Každá zmluva obsahovala aj dohodu o poskytnutí služby spočívajúcej v možnosti odkladu maximálne 3 splátok úveru za odplatu v sume 215,75 eur a v sume 112,08 eur za odklad splatnosti splátok revolvingu. Žalobca v rámci žaloby žiadal určiť neplatnosť vyššie uvedených zmlúv z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok, zároveň sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré určil ako rozdiel medzi prijatými finančnými prostriedkami od žalovaného a ním uhradenou sumou.

16. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, sú neprijateľné, a preto sú neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Súd zároveň poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.

zn. 6Cdo/27/2018 z 28.3.2019, v zmysle ktorého žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia - určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia - určenia ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 písm. c) CSP. Ide totiž o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch. V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Z uvedeného vyplýva, že žalobca ako spotrebiteľ namietajúci neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve o spotrebiteľskom úvere má zákonnú možnosť (aj s poukazom na § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z.) domáhať sa ochrany svojho práva na súde.

17. Po preskúmaní zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2013 (bod 8. rozsudku) mal súd za preukázané, že zmluva bola platne uzavretá. Pokiaľ ide o jej namietané časti, resp. rozpor so zákonom č. 129/2010 Z. z., súd považoval poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, a to z dôvodu absencie náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. f), t.j. z dôvodu, že uvedená zmluva neobsahovala dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Podľa uvedenej zmluvy o úvere mal žalobca splatiť poskytnutý úver v 42 mesačných splátkach po 80,37 eur. Zo zmluvy a ani zo všeobecných obchodných podmienok nevyplýva údaj o tom, kedy mal žalobca začať splácať úver a ani údaj o tom, kedy je posledný deň splatnosti úveru. Hoci v predloženej oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi už vyplýva dátum splatnosti 1. splátky úveru (15.8.2013) a poslednej splátky (15.1.2017), uvedené však nenahrádza splnenie zákonnej požiadavky uviesť dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru priamo v zmluve. Síce vyššie uvedená zmluva je nazvaná ako Zmluva o revolvingovom úvere, z bodu 5. a 6. tejto zmluvy nepochybne vyplýva, že ide o spotrebiteľskú zmluvu o úvere, pri ktorej je možné bezvýhradne určiť dobu trvania zmluvy a aj termín splatnosti úveru. Účelom upravenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v ustanovení § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. je, aby mal spotrebiteľ všetky dôležité informácie ideálne v prehľadnej forme k dispozícii pred podpisom zmluvy a aby mu tieto informácie umožnili urobiť informované rozhodnutie o tom, či vôbec zmluvu uzavrie alebo nie. Ich dodatočné poskytnutie, či vydanie v akomkoľvek dokumente nie je spôsobilé zhojiť vady vlastnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobené ich absenciou, a to bez ohľadu na skutočnosť, že veriteľ prípadne tento dodatočne vydaný dokument vyhlási v zmluvných ustanoveniach za súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere (viď rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/55/2019 z 26.09.2019). Opomenutie údaje o konečnej splatnosti úveru v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2013 mal za následok použitie ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., t.j. poskytnutý spotrebiteľský úver bolo nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

18. Hoci podľa ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. je postačujúce, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje čo i len jedna tam uvedená zákonná požiadavka, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy, súd vzhľadom na námietku žalobcu preskúmal aj správnosť uvedenej výšky RPMN v zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2013. Súd zistil, že žalovaný pri uvádzaní celkovej čiastky zmluvy nezahrnul do nej poplatok za možnosť odkladu splátok úveru vo výške 215,75 eur a vo výške 112,08 eur, hoci odplatu vo výške 215,75 eur žalovaný následne uviedol aj v oznámení o schválení úveru zo dňa 26.6.2013. Je nevyhnutné tiež zdôrazniť, že pri sadzbe úroku vo výške 70,01% nie je možné, aby bola RPMN nižšia (66,39%), pretože sa do výpočtu RPMN majú v zmysle § 2 písm. g) a § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. započítať celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, teda aj všetky poplatky spojené s poskytnutým úverom. Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2013 sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov aj z dôvodu absencie zákonnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., t.j. pre nesprávne uvedenú výšku RPMN v neprospech spotrebiteľa. Okrem toho súd považoval predmetnú zmluvu v časti dojednanej výšky ročnej úrokovej sadzby vo výške 70,01% a vo výške 76,21 % v časti poskytnutého revolvingu za neplatnú z dôvodu rozporu s dobrými mravmi. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo/137/2003 za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom treba považovať právny úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Podľa údajov Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková miera z úverov bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci jún 2013 na úrovni 11,06 % ročne. Je tak zrejmé, že ročná úroková sadzba vo výške 70,01 % uvedená v zmluve podstatne prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam podľa údajov Národnej banky Slovenska, preto je v rozpore s dobrými mravmi.

19. Žalobca sa domáhal určenia neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2013 z dôvodu existencie neprijateľných zmluvných podmienok. Súd však dospel k záveru, že žalobe v tejto časti nie je možné vyhovieť, pretože predmetnú zmluvu o revolvingovom úvere vyhodnotil ako platný právny úkon, ktorá je však s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročná a bez poplatkov. Prípadná absencia niektorých náležitostí zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. (termín konečnej splatnosti zmluvy, RPMN) nemá za následok neplatnosť zmluvy, iba bezúročnosť a bezpoplatkovosť. Súd tak žalobu v časti o určenie, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2013 je neplatná, zamietol.

20. Pokiaľ ide o zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.3.2013, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.3.2013, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.6.2013 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2013, vo vzťahu ku ktorým sa žalobca domáhal určenia neplatnosti, súd konanie v tejto časti zastavil s poukazom na ustanovenie § 161 ods. 1 a 2 a § 230 CSP pre prekážku právoplatne skončenej veci. Z rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/96/2019 - 223 zo dňa 25.6.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.7.2020 (bod 13. rozsudku), je totiž zrejmé, že sa žalobca v konaní vedenom na Okresnom súde Partizánske sp. zn. 4Csp/9/2018 domáhal určenia neplatnosti vyššie uvedených zmlúv a určenia, že uvedené zmluvy sú bezúročné a bez poplatkov. Keďže o danom nároku už bolo právoplatne rozhodnuté, ide tu o neodstrániteľnú prekážku konania (res iudicata), v dôsledku ktorej súd konanie v tejto časti zastavil.

21. Keďže súd dospel k záveru o tom, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2013 je bezúročná a bez poplatkov, pričom Krajský súd v Trenčíne (bod 13. rozsudku) právoplatne rozhodol o tom, že zmluvy č. č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.3.2013, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.3.2013, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.6.2013 a č. 8100056062 zo dňa 26.06.2013 sú bezúročné a bez poplatkov, potom sa žalobca dôvodne domáhal od žalovaného aj vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 457 Občianskeho zákonníka. Žalobca preto mal zaplatiť/ vrátiť žalovanému len sumu skutočne poskytnutých finančných prostriedkov.

22. V zmysle zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2013 bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1284,25 eur (po odrátaní poplatku v sume 215,75 eur), pričom žalobca uhradil žalovanému sumu vo výške 3375,54 eur, t.j. zaplatil o 2091,29 eur viac, ako bol vzhľadom na vyššie uvedené právne posúdenie zmluvy povinný, čím na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, ktorého vydania sa žalobca domáha. Žalovaný v priebehu konania nespороval, že žalobcovi poskytol úver v sume 1284,25 eur a žalobca mu uhradil sumu 3375,54 eur.

23. V zmysle zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.6.2013 a stanoviska žalovaného (bod 9.2 rozsudku) bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1284,25 eur, revolving vo výške 678,76 eur, vrátený preplatok vo výške 39,21 eur a poplatok za preplatok v sume 3,- eur, pričom žalobca ku dňu 14.6.2017 uhradil žalovanému sumu vo výške 3819,60 eur, t.j. o 1814,38 eur viac, čo predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia ($1284,25 + 678,76 + 39,21 + 3 - 3819,60 = 1814,38$ eur).

24. V zmysle zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.03.2013 a stanoviska žalovaného (bod 10.2 rozsudku) bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1284,25 eur, revolving vo výške 678,76 eur, preplatok vo výške 79,39 eur a poplatok za preplatok v sume 3,- eur, pričom žalobca ku dňu 14.6.2017 uhradil žalovanému sumu vo výške 4100,89 eur. Rozdiel medzi žalovaným poskytnutou sumou a žalobcom uhradenou sumou ($1284,25 + 678,76 + 79,39 + 3 - 4100,89 = 2055,49$ eur) predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia žalovaného.

25. V zmysle zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.03.2013 a stanoviska žalovaného (bod 11.2 rozsudku) bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1284,25 eur, revolving vo výške 678,76 eur, preplatok vo výške 79,39 eur a poplatok za preplatok v sume 3,- eur, pričom žalobca ku dňu 14.6.2017 uhradil žalovanému sumu vo výške 4100,89 eur. Rozdiel medzi žalovaným poskytnutou sumou a žalobcom uhradenou sumou ($1284,25 + 678,76 + 79,39 + 3 - 4100,89 = 2055,49$ eur) predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia žalovaného.

26. V zmysle zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.7.2012 a stanoviska žalovaného (bod 12.2 rozsudku) bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1284,25 eur, revolving vo výške

678,76 eur, vrátený preplatok vo výške 158,37 eur, poplatok za preplatok v sume 3,- eur, preplatok vo výške 77,37 eur a poplatok za preplatok v sume 3,- eur, pričom žalobca ku dňu 14.6.2017 uhradil žalovanému sumu vo výške 4903,20 eur. Rozdiel medzi žalovaným poskytnutou sumou a žalobcom uhradenou sumou ($1284,25 + 678,76 + 158,37 + 3 + 77,37 + 3 - 4903,20 = 2698,45$ eur) predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia žalovaného.

27. Súčet vyššie uvedených súm, ktoré predstavujú rozdiel medzi žalovaným poskytnutými finančnými prostriedkami v prospech žalobcu a žalobcom uhradenými peňažnými prostriedkami, predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia žalovaného v neprospech žalobcu, t.j. sumu vo výške 10 715,10 eur, na vrátenie ktorej súd zaviazal žalovaného.

28. Žalovaný vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a žiadal, aby súd nepriznal žalobcovi jednotlivé platby 3 roky spätne od podania žaloby. Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia podlieha premlčaniu. Pri premlčaní tohto práva je ustanovená kombinovaná premlčacia doba - subjektívna (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a objektívna (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Začiatok subjektívnej i objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne na sebe nezávisle a ich plynutie a skončenie je tiež vzájomne nezávislé. Subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemôže prekročiť. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a na začatie jej plynutia vždy treba rešpektovať subjektívnu stránku oprávneného týkajúcu sa jeho vedomosti o bezdôvodnom obohatení a vedomosti o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. V súvislosti s posudzovaním behu dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je potrebné zdôrazniť, že žalobca vstupuje do zmluvného vzťahu so žalovaným ako so subjektom podnikajúcim v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov v dobrej viere, že žalovaným predložená a vopred pripravená zmluva bude obsahovať všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. V čase úhrady poslednej splátky žalobca ako priemerný spotrebiteľ nemohol ani len predpokladať, že žalovanému uhrádzal aj peňažné plnenia, na ktoré mu zákonný nárok nevznikol. V reálnom živote totiž bežný spotrebiteľ má vedomosť len o tom, že uzatvoril zmluvu o úvere s veriteľom a na účet veriteľa má splácať jednotlivé splátky podľa zmluvy. Začiatok subjektívnej premlčacej doby je viazaný na skutočnú vedomosť oprávneného o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa na jeho úkor obohatila. (viď rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8CoCsp/27/2020 z 31.5.2021). V prejednávanej veci je nepochybné, že žalobca o uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj o povinnostiach zo zmluvy vyplývajúcich, mal vedomosť. Samotná vedomosť o týchto skutočnostiach sama o sebe ešte neznamená aj skutočnú vedomosť spotrebiteľa o tom, že vzniklo bezdôvodné obohatenie. Princíp "neznalosť zákona neospravedlňuje" v tomto prípade ustupuje princípu ochrany spotrebiteľa. Z listinných dôkazov (oznámenie žalovaného a stanovisko veriteľa k zmluve o revolvingovom úvere - bod 8.2, 9.2, 10.2, 11.2 a 12.2 rozsudku) vyplýva, že žalobca listom zo dňa 5.6.2017 žiadal žalovaného o aktuálny prehľad prijatých a odoslaných platieb, zároveň na pojednávaní dňa 18.1.2022 uviedol, že mu žalobu pomohlo napísať združenie na ochranu spotrebiteľov, ktoré ho upovedomilo o vzniku bezdôvodného obohatenia a určilo aj jeho výšku. Z uvedeného dôvodu, ako aj s poukazom na konanie, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Partizánske, v ktorom sa žalobca domáhal okrem iného aj určenia neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy, na základe ktorých mu zamestnávateľ preukázateľne ešte v mesiaci jún 2017 (v zmysle stanoviska veriteľa k jednotlivým zmluvám) vykonával zrážky zo mzdy, je možné určiť začiatok subjektívnej premlčacej doby na rok 2017, kedy sa žalobca dozvedel o tom, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Keďže žaloba bola podaná na súd v roku 2017, je zrejmé, že dvojročná subjektívna lehota neuplynula.

29. Súd zároveň dodáva, že na predmetný prípad aplikoval aj ustanovenie § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, t.j. 10-ročnú objektívnu premlčaciu lehotu, keď mal za to, že v tomto prípade došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu žalovaného, pričom za začiatok premlčacej doby súd určil deň uzavretia jednotlivých zmlúv o revolvingovom úvere, t.j. rok 2012 a rok 2013. Žaloba bola na súd podaná v roku 2017, je tak zrejmé, že k uplynutiu premlčacej doby nedošlo. Súd bol názoru, že žalovaný vedel, že neuvedením správnej výšky RPMN a jej predpokladov priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere a dohodnutím úžerníckych úrokov z úveru vo výške 70,01% v rozpore s dobrými mravmi, ako aj nedodržaním ďalších obligatórnych náležitostí v zmluve, nastane zákonom predpokladaná sankcia, t.j. nebude môcť od žalobcu žiadať úrok z úveru, ani iné poplatky, a pre prípad, že tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzročený (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/129/2021 z 10.11.2021). Súd tu poukazuje aj na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-485/19 z 22. apríla 2021, ktorý na prejudiciálnu otázku Krajského súdu v Prešove ako vnútroštátneho súdu: "Má sa článok 47 Charty

základných práv EÚ a implicitne právo spotrebiteľa na účinný prostriedok súdneho ochrany vykladať tak, že mu odporuje právna úprava v § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka o premlčaní práva spotrebiteľa v trojročnej objektívnej premlčacej dobe, podľa ktorej sa právo spotrebiteľa na vrátenie plnenia z neprijateľnej zmluvnej podmienky premlčaní aj v prípade, že spotrebiteľ sám nedokáže vyhodnotiť neprijateľnú zmluvnú podmienku, a toto premlčanie uplynie aj za stavu, že spotrebiteľ o povahe neprijateľnej zmluvnej podmienky nevedel?" uviedol, že zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice 93/13 alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkou smernice 2008/48, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu. Súčasne na otázku súdu: "Odporuje článok 47 Charty a princípu efektivity taká vnútroštátna prax, podľa ktorej je na spotrebiteľovi dôkazné bremeno preukázať na súde vedomosť osôb konajúcich za veriteľa, že veriteľ porušuje práva spotrebiteľa, v danej veci vedomosť o tom, že neuvedením správnej ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) veriteľ poruší zákonné pravidlo, a tiež vedomosť, že v takomto prípade je úver bezúročný, a že prijatím úrokov sa veriteľ bezdôvodne obohatí?" uviedol, že spotrebiteľ nemôže mať na účely uplatnenia svojich práv vyplývajúcich z týchto ustanovení povinnosť preukazovať úmyselnú povahu konania príslušného predajcu alebo dodávateľa. Z uvedeného vyplýva, že sa prezumuje nečestný úmysel veriteľa a bolo by v rozpore s čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS, aby spotrebiteľ preukazoval úmysel uplatňujúci svoj nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia vzniknutého plnením spotrebiteľa na základe nekalej zmluvnej podmienky.

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP tak, že žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania. Súd nerozhodoval o trovách konania čiastkovo, alebo vo vzťahu k výsledku konania ako celku, a preto pri rozhodovaní o trovách konania ako celku prihliadol aj na to, kto procesne zavinil čiastočné zastavenie konania. V režime § 256 CSP preto najskôr posúdil otázku, čo bolo dôvodom čiastočného zastavenia konania a s prihliadnutím k tomuto čiastkovému záveru zhodnotil s poukazom na § 255 CSP celkovú otázku, z akej časti bola tá - ktorá strana úspešná. Pokiaľ je dané procesné zavinenie žalobcu na čiastočnom zastavení konania, je treba z pohľadu § 255 CSP dôvodiť, že v tomto rozsahu žalobca nemal vo veci úspech. Čiastočné zastavenie konania v časti o určení, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.7.2012, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.3.2013, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.3.2013, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.6.2013, je neplatná, zavinil žalobca, keďže si rovnaký nárok uplatnil aj na Okresnom súde Partizánske, kde o jeho žalobe bolo právoplatne rozhodnuté, a preto z dôvodu prekážky res iudicata bolo nutné konanie v tejto časti zastaviť. Je preto potrebné z hľadiska § 255 CSP dôvodiť, že v tomto rozsahu žalobca nebol úspešný. Keďže súd žalobu zamietol aj v časti určenia, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.06.2013 je neplatná, je zrejmé, že žalobca bol v konaní úspešný len čiastočne, a to len čo do priznania bezdôvodného obohatenia. Z uvedeného dôvodu súd nepriznal žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno písomne podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.